

ஆர்.ஏ.நாயகியின்

சுரம்

கவிதைத் துளிகள்

சாட்

கவிதைத் துளிகள்

எழுதியவர்

ஆ. ஏ. நாமக

வெளியீடு

நலன் அபிவிருத்திச் சங்கம்
புனித யாகப்பர் மகன்ற வித்தியரலயம்

நூல்	- சரம்
ஆசீர்யர்	- திருமதி ரிச்சேட் அடைக்கலநாயகி 17/2, மத்தீய கீழக்கு வீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.
முதற் பதிப்பு	- ஜெவரி 2004
பதிப்புரிமை	- திருமதி ரிச்சேட் அடைக்கலநாயகி
வெளியீடு	- நலன் அபிவீருத்தீச் சங்கம் புனித யாகப்பர் மகளிர் வீத்தீயாலயம் லங்கா பப்ஸிலீங் ஹாவுஸ்
அச்சகம்	- ம.சாம் பிரதீபன் (0777-243597)
அட்டைப்படம்	- 100/=
வீலை	

Name of Book	- Saram
Author	- Mrs. Richerd Adaikalanayaki 17/2, Centrel East Road, Gurunagar, Jaffna.
First Edition	- January 2004
Copy Right	- Mrs. Richerd Adaikalanayaki
Published by	- Welfare Development Socity St. Jame's Gilrs School
Printers	- Lanka Publishing House Colombo 15 Tel: 2520447
Cover Design	- M.Sam Pratheepan (0777-243597)
Price	- 100/=

சம்பந்தம்

தந்தையும் காய்மாகி நின்று, தழிப்பாலுட்டு
 ‘முந்தீயிருப்ப அவையத்து’ வைத்த அமரர்
 எந்தையின் திருவுக்களுக்கு இம்மலர்

25/26

1

Page 10 of 10

朱子語類卷之三十一

வெளியீட்டுரை

புனிதயாகப்பர்மகனிர் வித்தியாலய நலன் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் சார்பில் தீருமதி றிச்சேட் அடைக்கலநாயகியின் “சரம்” என்னும் கவிதை நூலினை வெளியீட்டுரைப்பதில் பெருமகிழ்வடைகின்றோம்.

இது இவரது முதலாவது நூல் வெளியீடாக அமைந்துள்ள போதிலும் இன்று நேற்றால்ல பல காலமாகவே இவருக்குத் தமிழ் இலக்கியங்களோடு மிகுந்த ஆர்வம் இருந்து வந்தது. கவிதை கட்டுரை பேச்சு சிறுகதை நாடகம் என ஒரு நீண்ட இலக்கிய ஆற்றல் இவருக்குண்டு. எமது பாடசாலை பங்குபற்றிய பல கலை இலக்கியப் போட்டுகள் இவரது இலக்கியப் படைப்புக்கள் முதனிடம் பெற்றதும் பலராலும் பாராட்டப்பட்டதும் மறந்துவிட இயலாதது. எமது மாணவச் சௌல்வங்களின் ஆக்க இலக்கிய வளர்ச்சியில் தீருமதி றிச்சேட் அடைக்கலநாயகியின் பங்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

அருநகரைச் சேர்ந்த இவர் 1994 காலப்பகுதிகளில் இருந்து ஜேரமனியில் தனது வாழ்ந்தாட்களைக் குறித்தீர்ந்தாலும் அவர் கொண்ட தமிழ்ப்பற்று பல இலக்கியங்களை புலம் பெயர் மண்ணிலும் படைக்க வழிகோவியிருந்தது. இந்த வகையில் தாயகத்திலும் புலம் பெயர் மண்ணிலும் இவர் படைத்த கவிதை இலக்கியங்கள் பலவற்றை அடக்கியதாகவே இவரது இந்த “சரம்” கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

புனிதயாகப்பர்மகனிர்பாடசாலையின் பழைய மாணவீயும் எமது நலன் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் அங்கத்துவருமாகிய இவரது நூலினை நாம் வெளியீட்டுரைப்பது பாருத்தமும் எமது கடமையும் ஆகும். எனவே மேலும் இவர் பல இலக்கியப் படைப்புக்களை படைத்து தமிழக்கும் பாடசாலைக்கும் தனது ஊருக்கும் பெருமை சேர்க்க வேண்டுமென்று இவரை வாழ்த்தி நிற்கின்றோம்.

கி.கிறிஸ்தோப்பர்

தலைவர்

நலன் அபிவிருத்திச் சங்கம்
புனிதயாகப்பர்மகனிர்பாடசாலையம்

ஆசியுரை

திருமதி ரீச்சேட் அடைக்கலநாயகி அவர்களீன் கவிதைப் படைப்பு வெளிவருவதையிட்டு பங்குத் தந்தை என்ற வகையில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவர் குருநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் சில காலம் ஜேர்மனியில் வாழ்ந்து வந்தார். அங்கு அவர் வாழ்ந்த ஸாமூதிலும் தமிழ்ப்பற்றும் கவிதை ஆர்வமும் அவரைப் பற்றியிருந்தது பற்றி நான் அவரைப் பாராட்டுகின்றேன்.

அவரின் கவிதைகள் மதும் நாட்டிருப்பற்று விடுதலை அமைதி என்ற பலதரப்பட்ட அர்சங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்றது. கருத்தாழமும் சீந்தனையைத் தூண்டுகின்றவையுமான இவரது கவிதைகள் போற்றப்படவும், இவரின் ஆற்றல் தீர்மைகள் வளர்க்கப்படவும் வேண்டியவை. மனத்தே ஊற்றுக்கீன்று கவிதை மழை பலரின் உள்ளங்களுக்கு உந்துசக்தியாகவும் இருக்கும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

இவரின் முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கவும் இன்னும் பல ஆக்கங்கள் வழியாக நல்ல ஆணீத்தரமான கருத்துக்களீனால் பலருக்கு அளப்பரிய நன்மைகள் கிட்ட வேண்டுமென்றும் வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

அருட்திரு.ஆர்.செ.சகாநாயகம்
பங்குத் தந்தை

குருநகர் புளித்தயாறுப் பிர
ஏவாக்காலை பாலகுடியை விடுதலை விடுதலை

மரம்

வாழ்த்துரை

என் மனதில் நின்று !

எனை ஏற்றி வழி காட்டி... வாழ்த்துரையே பூப்பை

வண்ணத் தமிழே - நான் என்கூடிய சீட்டியாலும்
 வணங்கும் இன்பத்தமிழே - தன் கூட வீடு ரெஞ்சு
 நிகரில்லாத் தனித் தமிழே - என்
 தூய் மொழியே வணக்கம் - எம்
 அடைக்கல் நாயகியே உந்தனுக்கும் வணக்கம்.

அழகு தமிழின் ஆயுலே!

புலம் பயர் வாழ்வின் புனிதமே!

அறம் ஊட்டி - எம் புலம் காட்டும் பசீயே!

வண்ணத் தமிழினைப் புகட்டுவளம் சேர்க்கும் தளமே !

கற்கையும் களீகாள் நெறியும்
 கனிவீழ் கலை பல செறிவும்
 செப்பும் செந்தமிழ் களமே - எங்கள்
 தமிழ் கொஞ்சம் தமிழ் அடைக்கல்நாயகியே.

ஸ்ரீநாடு புகினும் உறவாடும் தமிழர் கலையும்
 கரமினைத்து தேசத்தின் நினைவைத்திரட்டு
 தன்று தமிழால் அதை ஊட்டி
 கலந்தாட்டும் தருகிவ, கலையூட்ட்டும் கருகிவ
 பிறப்பெருத்த உன்னால், உன் ஆருக்குப் பெருமை
 அரங்கூரும் எம் தமிழாயத்துக்குப் பெருமை
 ஏன்? எங்கள் அகத்துக்கும் பெருமையன்றோ.

வாழி நீ யென்று வாழ்த்த அழியாத் தமிழ் கோர்க்கு
 உன் ககைகள் கவிதைகள் அனைத்தும் ஆனந்தமாய் இன்று
 குழுத் தமிழர் மனம் இனைந்து எம்
 சூரியப் புதல்வர்கள் தம்
 சுதந்திர சுவரு தொட்டு வெல்கத் தமிழ் என்று
 வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

தி. ரஷ்மியாஜிரா

அம்மாரி - ஆவானஹம் இன்பத்தமிழ்க்கால்

சேர்மன்

பாராட்டுக்கா

சரம் கண்டேன். இருகரம் கூப்பி வாழ்த்தி நின்றேன். சரம் தொருக்கப்பட்டு பல கழுத்துக்களில் ஆரமாக அமைவதும் அதுவே பலருக்கு ஆழப் புதைந்து அழிக்கும் சரமாக அமைந்ததையும் அவதானிக்க முறந்தது.

“நிலத்தில் பிறந்தமை கால் காட்டும் - காட்டும் குலத்தில் பிறந்தமை வாய்ச்சொல்.”

இது அடைக்கல நாயகி அவர்களின் கவிதைப்பிறப்பில் நிதர்சனமாகின்றது.

களத்தில் இருந்திருக்க வேண்டிய கவிதை தாயொருத்தி நிலத்தால் ஸிரிந்து ஜரோப்பிய மண்ணில் கடம் பதித்திருந்த போதும் தன் தமிழார்வத்தை தக்க வேளைகளிலைல்லாம் தனித்துவத்துடன் படைத்திருக்கின்றமை பாராட்டப்பட வேண்டியதொன்றாகும். மதியம் திரும்பி விட்டால் மந்திரம் கூட அனுபவ முத்திரையே. இவ் வகையில் இளமையில் தான் தானாகவே இழுக்க முனைந்த கவி ஆற்றாமை மதியம் திரும்பிய ஸின் மகத்தான ஸிரசவங்களாக இவர் தந்துள்ளார். சமத்துவ நாட்டை வீட்டை தர்மத்தை இவற்றின் மேலாக நம் தமிழ் உயர்வை நேசித்த அற்புதப் படைப்பாளியான இவரின் கவிதைத் தொகுப்பில் பல உயர்வுகள் என்னைச் சீலிர்க்க வைத்தன.

வாழ்க! அவர் தமிழ்ப்பணி

வளர்க! அவரது கவியாற்றல்

அமையட்டும் அவரது இலட்சிய ஈழம்

எஸ்.எஸ்.தங்கராசா

யாழ்.கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்

சீற்புக்கா

சரம் என்னும் நூலுக்கு மூலத்திலிருந்து சில பூச்சரம் கட்ட நான் துணிகின்றேன் அப்பக்கீர்த்தனை அச்சரம் தவறாயல் பொன் சரம் கொண்டது இந்நால் வெளியூட்டுவதை

பாடசாலையில் பழைய மாணவிகளுக்கு போதுமான பாடசாலையில் பழைய மாணவிகளுக்கு தேடற்கரிய சொல்லாம் கொண்டு பாடப்பெற்ற கவிதைகள் நாடளாவிப் பொலிவ பெற என் வாழ்த்துக்கள். பாலகன் இயேசுவில் பாதீ தொடங்கி சீலனாம் மில்லர் தொட்டு காவலன் மகிழை போற்றி நாவலன் போற்றும் வன்மை நயம் படச் சொல் சேர்த்து சங்கம் பல கண்ட தமிழை பாங்கி எழச் செய்து தங்கம் போல் புடம் போட்டு இங்கிதமாய் சொல் பதித்து ஆற்றலாய் வனம் செய்து போற்றற்கரிய இந்நால் நாற்றிசையும் மணம் பறப்ப போற்றுகின்றேன் ஆசிக்கின்றேன்

திருமதி அ.செ.சௌந்தரநாயகம்

பூப் அதிபர்

யாழ்புஷ்டி யாகப்பர் மகளிர் வித்தியாலயம்

என்னுடைய

எப்படி என் முகத்தை அறிமுகப்படுத்துவதென்பதே புரியவில்லை. ஏனெனில் நான் மேதாவீரோ பட்டதாரீயோ வரிய அறிவாளியோ அல்ல அப்புயென்றால் எப்படி எழுத்து தணிந்தாய்? என்று கேட்கிறீர்களா? என் அன்னை மேல் நான் வைத்த பற்று என்னை எழுதத் தூண்டியது. ஆம் தமிழ்த்தாய் மேல் நான் கொண்டிருந்த அளவில்லாப் பாசமே அவள் விரலை என்னிருக்ககளாலும் பற்றியபடி அழிமேல் அழிவத்து நடைபழக வைத்தது நடைபழுகும்குறந்தை வீழ்ந்து விட்டால் எவ்வும் பழிப்பதோ, பரிகசிப்பதோ இல்லை. அந்தத் துணிவுடனேயே இச்சிறு மலைரை அச்சேற்ற முழவெடுத்தேன். என் உணர்வுகள் உருவமாகிக் கீலபத்திரிகைகளிடம் சென்ற போது எவ்வீது மறுப்புமின்றி அவை வரவேற்கப்பட்டதால் என் எழுத்தையும் ஏற்பார்களன்ற நம்பிக்கை என்னுள் துளிர்விட்டது.

என் சிறு வயதிலேயே பாரத, இராமாயணக் கதைகளை, மகாபாரதத்தில் கதைக்குள் கதையாக வரும் பல கதைகளை) எனக்குச் சொல்லித் தந்து தமிழில் பற்றுக்கொள்ள வைத்தவர் எனத்துறைக் குந்தையார். சீருவாளர் செபமாலை முத்து அவர்களே. கணக்கு, விருக்கதைகள் முதலியவற்றைக் கூட பாட்டாகவே சொல்லி என்னிடம் விடை கேட்பார் அதுவே என்னை கவிதையிலும் வாசிப்பிலும் ஆர்வம் கொள்ள வைத்தது அவர்போட் விடைக்கு நீர்வார்த்து பசுளை இட்டவர்கள் மதிப்பிற்குரிய எனது ஆசிரியப் பெருந் தகைகளான சீருமதி எசுக்கியல் தலைமை ஆசிரியை சங்கைக்குரிய மதர் வீண்சென்றிப் போல், பண்டத்து சீருவாளர் நூனப்பிரகாசம் ஆக்ஷியார்கள் ஆவர். இவர்களில் சீலர் இப்போது இறைவனாடு சேர்ந்திருந்தாலும் என் மனதில் என்றுமே வாழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்களின் ஆசிரியன், இறைவனின் துணையுடன் எனது கணவர் ஸின்னைகளின் ஆக்குவிப்பாலும், தமிழூரிந்த பெரியோர்களின் ஆதரவு கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையாலும், என் சிந்தையில் பூத்த சீறு மலர்கள் சிலவற்றை சரமாகத் தொடர்த்து தமிழ்த் தாய்க்குச் சூட்ட வந்தேன். பூசைக்குச் சேரக் கூடாத பூக்களேதும் என் அறியாமையால் சேர்ந்திருந்தால் மன்னிப்பீர்களை நம்புகின்றேன். தமிழ்த் தாய்க்கும் தமிழ்ப் பெரியோர்க்கும் எனது அன்பும், நன்றியும், வணக்கமும் என்றும் !

திருமதி.ஆர்.ஏ.நாயகி

ஆயிரம் கணக்கொல்லும் சரம்

நூலாகும்

ஆர்.ஏ.நாயகி
ஆருக்கும் கூரியாமல்
மார்புக்குள் புதைத்துவைத்து
காலத்தால் அழியாக் கலீபடைத்தார்
யாற்ப்பாணக்குருநகரில்
ஒப்போலவந்துதீத்து
விருப்போரும் துயப்போரும்
கௌப்புடனே பணிபுரிந்து விடியோடு நீண்டும்
மத்தீர்த்தம் - ஆர்.ஏ.நாயகி நூலாகும்
சிறப்பிர்த்தம்
உத்தீர்த்தம் - கல்வி
வளத்தீர்த்தம்
தீர்த்தோரு அகும் பாருபட்டார்
தனி தேசம் பிரிந்து
அந்தியினின் தேசத்துள்
அட்பட்டுக் கிட்டந்து
நெத்தீல் தேசமும்
சுவாசத்தீல் தேசமும்
என்னத்தீல் மனிதரும்
கன்னத்தீல் சரமுமாய்
கனன்று வெழுத்து
அனவாய்த் தூரித்த உணர்வுகளை
அழகாய்க் கோர்த்து
சரமாய்த் தந்தனள்.
சரத்தினி முத்தூக்கள்
ஆயிரம் கணக்கொல்லும்

- கரையோரக் கறுப்பன் -

சுரம் – ஆர். ஏ. கிருஷ்ண

சுரம்

கவிதைத் துளிகள்

ପ୍ରକାଶ

ମାନ୍ୟ ପତ୍ରିକା

கடவுள் வாழ்த்து

தானோக்கும் தந்தைக்கும் தற்பரணார் சுதற்கும்
தீணாக்குருவத்தில் தீர்த்தை ஈந்திடவே
பூணோக்கி வந்திட்ட புன்னியராம் ஆவிக்கும்
வாளொக்கும் வணக்கம் வையம் உள்ளளவே

காப்புப் பா

கன்னிமரித்தாயும் கைத்தாதை குசையும்
பன்னிருவருள்ளும் பாங்குடனே முன்னின்று
சென்னிதனை ஈந்து செகமதிலே சிறந்திட்ட
என்னரு நகர்க் காவலரும் என்றென்றும் காப்புத்தானே!

கிறிஸ்து பிறப்பு

மாடடைக்குழல் வேண்டாம்.
பாடடையாம் மாறாதிருக்கக்
பாமரர் எங்கீஞில் பிறந்திரு
மெத்தக்குளிரான மார்கழி வேண்டாம்
யத்த இருள் அச்சுறுத்தும்
இக்காலமே போதும்
இடையருக்கு நே
அறிவிக்கப்பட வேண்டியதில்லை
படைதீரட்டுவோருக்கு அறிவிக்கப்பட வேண்டும்
ஒவரசர் உணாத் தேழனர்
இப்புவரசர் காண்பரோ உணை?
சாந்தி சமாதானம் பாடனர் வானவர் அன்று
ஏந்தி நிற்கிறோம் கை அக்கிகளாய் இன்று
எம் மனதீல் வந்து பிறப்பாயா?
இம் மண் சீறக்க எழ்முடன் இருப்பாயா?

மீண்டும் பிறப்பாயா?

இங்கு வந்து மீண்டும் பிறப்பாயா?

அங்கிங்கனாத பழ எங்கும் நிறைந்தவனே!

இங்கு வந்து மீண்டும் பிறப்பாயா?

உலகின் ஒளியாய் வந்தவனே

அலகையின் ஆட்சீயை அழித்தவனே

கலகம் நிறை கயவரெம் உள்ளத்தில்

நிலவன வந்து நீடி பிறப்பாயா?

ஆவின்குழலில் அன்று நீபிறந்தாய்

பாவீகளாய், பராரீகளாய் பரதேசிகளாய்

சாவின் விளிம்பில் சஞ்சரிக்கும் எம்மைத்

தாவிப்பிழுத்துக் காத்திடவே - இங்கு

மார்கழிக்குளிரில் மலர்ந்தாய் அன்று

யார் துடைப்பார் எம் கண்ணீரன்று

ஆர்த்தைமும் ஆயுத அரக்கன் பிழியில் இன்று

பார்த்துப் பரிதவிக்கும் பாரினைக் காக்கவென்று

அன்பும் அறமும் ஆட்சி செய்ய

இன்பமும் ஈகையும் எங்கும் நிறைய

துண்பமும் துயரமும் தூரப் போக

வன்முறை ஒழிந்து வளமை சிறக்க

எம் எல்லோர் இதயத்திலும் நீபிறக்க வேண்டும்

இம்மானீஸ்ம் உன்னருளால் சிறக்க வேண்டும்

தம்மைப் போல் பிறரை நேசிக்க வேண்டும்

உம்பத்திமே உலகைல்லாம் பூசீக்க வேண்டும்.

விருதலை தாராய்

விருதலை தாராய்

மார்கழிக்குளிர் வேண்டாம்
 மாவீர் எந்துப்பிடை வந்து பிறந்திரு
 மாடடைக்குமல் வேண்டாம்
 மனிதம் மறந்த மனங்களில் பிறந்திரு
 இடையர் இங்கில்லை இறைதூதர் அறீவிக்க
 இப்புக்கம் அகதீகள் உள்ளோம்
 நந்செய்தி அறிந்திட மன்னிட்டி இருந்தது
 முதல்வனே! நீஉறங்கிட
 வன்னிச்சீரார் என் செய்தார்?
 மரந்துவில்லை கிறங்கிட
 குற்றமற்ற உயிர்கள்
 கொன்றாழித்தான் ஏற்றாது
 சுற்றம் நட்புறவைக்குண்டிழுக்குது இப்போது
 தந்துள்ளாய் வீடுவள்ளீ
 ஒன்று நாம் காண
 துமீழீழுக்குமல் வரை
 வழிகாட்டுமது நிச்சயமாக
 ஸான்தூபம் மீறை
 எம்மிடத்தீல் இல்லை
 ஸூற்பாகும் தந்தோம்
 கண்ணீர் செந்நீர் தொல்லை
 மனுக்குலம் மீட்க
 ஓளியாக வந்தாய் அன்று
 எம்குலம் மீட்டு
 விருதலை தாராய் இன்று.

(தொடுவானம் ஜேர்மனி)

வெண்புறா பறந்திரும்

அமைத்தர அகிலம் வந்தாய்
அன்பால் ஒன்றாக்க வீழைந்து நின்றாய்
சமநிலை சமாதானம் நீதி உண்மை
சுதா தேழத் தவிக்கின்றோம் நாம்
எம்முள்ளே இவை வளர்த்து
எடுத்து நாம் கொடுப்பதற்கு
ஏன் மறுக்கின்றோம்? புரியவில்லை
நாட்டிலும் வீட்டிலும் நானீலத்திலும்
நாடு நிற்கும் இவை நிறைய மனக்
கொட்டிலீல் வந்து நீ பிறந்திரு
கூட்டுள் குஞ்சாய் இவை பொரித்துக்
குவலயம் எங்கும் வெண்புறா பிறந்திரும்

(தொடுவானாம் - ஜேர்மனி)

பதில் சொல்

இத்தரை மீட்க வந்தவனே!
எளியோர்க்குக் காட்சி தந்தவனே?
சத்தியம் சாந்தி மேலிடவே
தர்மமும் தழைத்து ஓங்கிடவே
எத்தனை வழிகள் நீ கொடுத்தாய்?
ஏறநூத்தும் நாம் பார்க்கவில்லை
புத்தி கெட்ட எம்மிடம் பிறப்பாயா?
ஷதலத்தை மாற்றி அமைப்பாயா?
கத்திகள் கலங்கள் அழிப்பாயா? இல்லை
யுத்தச் சிலுவையில் மீண்டும் இறப்பாயா?

நாகம்புறி நோய்

நாகம்புறி நோய் நாகம்புறி நோய்

ஓளி விழா அந்தாதி

அன்பெனும் அமுதத்தை அகிலத்தீர் கூட்ட வந்தோன்
துன்புற்ற மாந்தர்க்கு நற்செய்தி கூற வந்தோன்
மன்னீத்திரும் மாண்பை மாணிலம் சொல்ல வந்தோன்
அன்னை மழயில் ஆருகள் மன்னீட்டியில் ஆதரவாய்க் கண்ணையர்ந்தான்

கண்ணையர்ந்தான் காருண்ணீயன் கந்தல் துணி சுற்றப்பட்டு
பண்ணீசைத்தனர் வானவர் பாதம் பணீந்தனர் ஆயர்கள்
வின்ணீல் தோன்றியது விழவெள்ளி வேந்தர் முவரும் விரைந்தனர்
மண்ணை மீட்க வந்த மாபரனைக் கண்டு தொழுதனர்

கொழுதனர் இன்னும் பலவர் தாயவனைக் கண்டதீனால்
அழுதான் ஏறோதன் ஆட்சி போகுமென்பதீனால்
விழுகின்றோம் நாமும் பல வேளை வீம்பிலும் அறியாமையிலும்
எழுந்திருவோம் ஏந்தி நிற்போம் என்றும் அனையா அன்பு விளக்கு

உட்டு வாடி குதுமை பாருவிடும் பாருவால்

ஏன்றுமோ வீரங்கி நூலையுக் கொடி வீர

குதுமை வாடி குத்துப்பா நூலையுக் கொடி வீர

பாட்சிமுடிவிலோயுமொதுமை பாட்சிமுடிவில் பாயுமொதுமை

பாயுமொதுமை , பாயுமொதுமை | பாயுமொதுமை | பாயுமொதுமை

குதுமை வாடி குத்துப்பா வாடி வாடி வாடி வாடி

பொய்வீட்டிரைப் பாட்சி , பாக்குத்திரை , பாக்குத்திரை

பாலன் பிறந்தார்

பாலன் பிறந்தார் பாவம் கணளந்தார்
காலம் கனீந்தது கன்னி ஈன்றாள்
பாலம் அமைந்தது பாருள்ளோர் மீண்டனர்
தூதர் போல் நாமும் துழிகள் பாடுகிவோமா?
ஆயர் போல் நாமும் ஆண்டவனைப் பணிகேவாமா?
மஹர் போல் நாமும் முன்னாளி காண்போமா?
ஏரோது போல் நாமும் ஏற்காது மறுப்போமா?
யாராக நாம் வாழ்கிவோம்? ஆராரோ பாலகனே!
அழுந்தையாய் மாறுகிவோம் என்கையை அணிகேவாம்
அழுகின்ற கண்கள் துடைப்போம்
அன்பாம் இறையாம் ஒளியை
அகிலம் மழுதும் ஏற்றிருக்கிவாம்!

அன்னைத் தமிழ்

அன்னைத் துமிழே! அழுகு பல நிறைந்தவளே!
அழித்தாகி நின்று அறிவு மரசறைந்தவளே!
உன்னினீமை என்னைன்பேன்? உன்னினீமை என்னைன்பேன்?
உன்வளமை என்னைன்பேன்? உன்வலிமை என்னைன்பேன்?
என்னைப் பெற்றவளே! என்றும் பெருமைக்குரியவளே!
உன் மகவாய் நான் பிறந்தது எந்தன் பெரும் பேறே
என்னதான் எண்ணினுமதை எடுத்துச் சொல்லாக்க
கன்னலாய் வருகின்றாய் கவிதைத் தேன் சுரக்க
உன் தீரன் கூறுவதற்கு உன்னிடமே பொருளுண்டு.
எட்டவீல்லை என் சிறுமதிக்கு எடுத்து நான் இயம்புதற்கு
வன்முறையால் அழிந்திடாய் வகைமொழியால் தேய்ந்திடாய்
தென்னவளே! என்னவளே! இன்னுயிர் அன்னையவளே!
நீண்புகழ் தனை நிதம் பாடும் நெஞ்சங்களில்
நீண்றிருவாய், நீலைத்திருவாய், நீத்தும் மஹர்ந்திருவாய்!

குழந்தைச் செல்வம்

மழுலை எனும் மொழியாம்
மயக்கம் தரும் சிரிப்பாம்
பழுகு தமிழ் இனிப்பாம்
பாலின் மேலாம் கவையாம்
மெழுகு சிலை அழகாம்
மேவிவரும் முகிலீனின்
வொழுகு நீரை ஒப்பும்
உயர் வடிவ முகமாம்
இளந்தளிரின் பக்ஞம்
இன்சுட்டின் ஒளிர்ஜைம்
வளர்ந்தே வருமதியின்
வண்மை மிகு கலைகள்
சலசலத்தே ஒரும்
தன்மை நிறை நதியின்
ஊத்தே உள்ள
ஒப்பற்ற செல்வம்
இவையனைத்தும் கொண்டே
ஒருகுழந்தையாகக்கீ
அவைதனிலே விட்டான்
அவனியிலே இன்பம்
சுலைத்திடவே இன்னும்
எவை உனக்கு வேண்டும்?
என்றுமே கேட்டான்.

எமது பெருமை மிக்க பழமை

எந்தையர் வாழ்ந்திட்ட ஏற்றமிகு நிலையினை
சிந்தையில் கொள்ள செருக்கது மீறுமே
மந்தைய நாளில் முன்னவர் செய்திட்ட
வீந்தை மிகு செயல்கள் வியக்க ஏதுவாகே.

அறிவீர் சிறந்து ஆன்றோராய் ஒழுகீ

நமுமணம் கமழ் தொல்காப்பியம் புனைந்து

சிறப்பாய் சிலப்பதீகாரம் சீர்ந்திரை தீருக்குறள்

மறப்பதற்கிலா மாண்புடை நைநடது

அகநானாறு, புறநானாறு ஆத்திரு ஜம்பெருங்காப்பியம்

வகைவகையாய்த் தந்து வாழ்வுக்கு வழி வகுத்துப்

பகைவர் புறமுதுகிட்டுப் பஞ்சயராய்ப் பரந்து

தீகைத்துக் கலங்க வைத்த தீரும் பூண்டு.

அறத்தால் தீரந்தார் எம் அன்னை தந்தையர்

மறத்தால் புலி சாஞ்சாள் முத்துமிழுப் பெண்

புறத்தால் புண்ப஫ன் பிருங்குவேன் கொங்கை என

மறத்தாய் எழுந்ததை மறக்கற் பாலதோ?

இமயத்தில் புலிக்கொடி இலங்கையில் தமிழ்க்கொடி

அமைதிரை மேவும் ஆழிக்கப்பால் அரசாட்சி

உரோமை கிரேக்கம் மேலைத்தேயமன்கும்

தாமோத்தன வண்கிம் செய்த மேன்மை

வெத்துவுமே நீணக்கின்றோம் மந்தையர் சீரதனை

சத்தியத்தை மறந்தோம் சமத்துவம் இழந்தோம்

சொத்தாம் ஒற்றுமையைச் சோர்வுவே வீட்டோம்

செத்த பாம்பாயின்று சீரழிந்தே வாழுகின்றோம்.

ஓருமையை உணர்வோம் ஒழுக்கத்தை ஓட்டுவோம்

பெருமை பேசி வாழும் பேய்க்குணம் ஒழிப்போம்

கஞ்சம் கொள் காலமது கறுவியே கழிந்தீடு

தீருவாம் மனீதம் பேணியே தீகழ்ந்தீடுவோம்.

ஓழுக்கம் உயிரிலும் ஓம்ப்பநும்

தாழ்விலா தகைமை சேர் தம் பெருமைகுலையா
வாழ்வாங்கு வாழ வழி பல சொன்னார் - வாழ்வை
வளமாக்க வலிதாக்க வண்மை நிறை உண்மையின்
களமாக்கலாம் காண்.

ஓழுக்கம் ஓம்ப்பநும் உயிரிலும் மேலதாய்
விழுப்பம் தரலால் என வள்ளுவன் - அழுக்கை
அகற்று வீதமாய் அறைக்கலவல் வீருத்தான்
மகற்குச் சாற்றுவாய் நீ.
மழலைக் கூட்டுமுதுடன் உண்மையை
அழலையகற்றும் பண்பினை அன்னை - ஆழமுடன்
தானுட்டுவளர்க்கத் தனையன் தரணியின்
ஊனுட்டம் ஆவான் உணர்.

நடைபயிலுங் கால் நல் வழியைத் தந்தை
தடையின்றித் தான் காட்டி நிற்கின் - மடையின்
வெள்ளமனப் பாயும் மேல் சால் ஓழுக்கம்
உள்ளமாம் வயலினிலே.

உண்மை உரை என்ற ஓராசான் சொல்லை
வண்மையாகக் கடைப்பிடித்தான் விங்கன் - பண்பு சேர்
பெருந் தலைவன் ஆனான் அழமை விலங்கறுத்த
அருந்தலைவன் அவனைப் போல் ஆர்

மாது மது மாஸ்சம்மாதாவீன் சொற்படி
தீக்கன விலக்கிய தீரன் காந்தி - யாது
செய்திவன் தேசங்காத்தான் என்பதை
வையம் முழுமுலை வீளம்பும்

வாய்மையைக் காத்த அரிச்சந்தீரன் வலிமை நிறை
தூய்மையுடன் கற்பினைத் தனதாக்கிய சீதை - தூய்மை
நிறை வாழ்வைக் கொண்டார் புகழைப் பாரில்
குறைவில்லாமல் கண்டார்.

முயர்ச்சியுடன் உயர்ச்சியுடன் முழுமனிதனாய் ஒருவன் அயர்ச்சி இன்றீ வாழ்ந்தீடு அவனுக்குப் - பயிற்சி அளித்திருதல் என்றும் அன்புசால் மறையதன் வெளிப்பாட்டே தூன்.

உன்னை போல் பீற்றரை நேசி என்ற இயேகு அன்புநிறை அகிம்சை போதித்து புத்தன் - வன்செயல் ஒன்றையுமே செய்யாதே என ஒதும் நபிகள் நன்றாக வாழுவே சொன்னார்.

எல்லாம் கேட்டோம் எங்களது வாழ்விலே அல்லாவை மறந்தோம் அன்பினைத் துறந்தோம் - பல்லாயிரம் பணம் படைத்தால் போதும் பதவியும் வேண்டும் பினம் போலானோம் யூமியில்.

நான் பெற்ற இன்பம் ஸறவெண்டும் நானிலம் தான் என்ற எண்ணம் தகர்ந்தீடு வேண்டும் - வான் குழந்தைக்கும் வையம் முழுதுமே அன்பாழியில் ஆழந்தீடுவே வேண்டும்.

போதைப் பொருள் போக்கிர்கள் சேர்க்கை போயொழிந்து தாதை சொன்ன துவவழி தான் நடந்து - வாதை புரிவதை தவிர்த்துப் புவியினில் யாவங்கும் உரிமையாய் வாழ வழி செய்யின்.

உயர்ந்திரும் உலகம் ஓவ்வொரு நாரும் நயந்தகும் வாழ்வை நல்கிறும் மக்களுக்கு - ஆய்ந்து அறிவோம் அறிஞர் வழி செல்வோம் மறந்தும் பறியோம் மற்றொர் வாழ்வை.

ஏற்றத் தாழ்வுமறைய ஏழை செல்வர் ஒழிய சாற்றிருவோம் சாதி சமயப் பீரவினை நீங்க - ஏற்றமிகு ஒழுக்கம் ஓவ்வொருவர் வாழ்விலும் நிறைய விழுப்பம் உண்டாம் வையத்தீர்க்கே.

கன்றி மன ஏக்கம்

தூது கொணர்வாய் தோழி! எனத்துடுக்கும்
மாது என் மனத்துயர் மாற்றிடு- தாது
சிந்துகின்ற மலர் சூடாச் சேயிழை கரம்பற்ற
வந்தாரில்லை அவர்

காரிகையே! கண்ணே! கற்பகமே! என்றன்
தூரிகை கொண்டமுதாச் சீத்தீரமே! - ஆருயிரே!
அன்றீலை ஒப்ப அகலாது அமைவோம்
என்றெல்லாம் செப்பியதைச் சொல்

பசலை பூத்துப் பைங்கொழியான் தன்மேனீ
வசமிழுந்து வாடுவதைத்தான் வீளம்பி - நாசஞ்செய்
வேங்கையை வென்ற வீறல் மார்பன் தன்னிடம்
மங்கையே! மடல் பெற்று வா.

கைவளை நழுவக் காற்சலங்கை ஓலியிழுக்க
மைவிழி கலங்கி மயக்கமாட் கொள்ளுவதைப் -
பொய்யுரைத்து
போனவர் வருவரனப் பொலிவிழுந்து நீற்பதனை
தேனீகர் மாதே செப்பிழுவாய்.

பஞ்சவர்ணக் கிளியே! புாசமிகு பாங்கியே!
வஞ்சி என் வாட்டமது போக்கிடவே - கெஞ்சி
அழுதேனும் அவரை அழைத்து வந்திடம்
தொழுதேனுன் பாதும் காண்!

நான் வீரும்பும் இலக்கிய நாயகன்

கூரியகுமாரனிலவன் சுந்தரமன்னனிலவன்
பாரினை ஆண்டுட்ட பாண்டவர் சோதரன்
ஆரிவரன அறியாது அனைவர்க்கும்
வாரியே வழங்கிட்ட வற்றாத வள்ளலிலவன்

குந்தீயின் மைந்தனாய்க்குவலயம் வந்தவன்
சொந்தமே தெரியாத் தேரோட்டியாய் வளர்ந்தவன்
பந்த பாசம் விடப் பண்புடைநட்பினை
முந்தியே வைத்திட்ட முப்பெரும் வீத்துக்கன்

அரண்மனைத் தூணைகுத்து அந்தணானுக்கீந்தவன்
அரண்நாய் அமைந்த கவசகுண்டலமளித்தவன்
பரணீபாழும் பாங்கினைப் பெற்றவன்
துரணி போற்றிமும் தன்னீகர் நாயகன்

செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்க சென்றியும் துறந்தவன்
அஞ்சாலை கொண்ட அரும்பெரும் வீல்வீரன்
பஞ்சரில் பார்த்தன் பகையையும் பெற்றவன் பண்பில்
வீஞ்சவின் வீசும்பின் முழையையும் தொட்டவன்.

வயிற்றில் சுமந்தவளே வாழ்க்கைக்கு எமனானாள்
பயிற்றுவீத்தகுருவும் பறித்திட்டான் பலத்தை
உயிர் நீக்கும் போதும் உவந்தளித்தான் தருமத்தை
மயிர் நீங்கா மானைனாலே மண்மீது சாய்ந்திட்டான்.

பகடக்கஞ்சா வீரன் பறன் பகடைக் காயானான்
கொடைக்காரு பேராய்க்குவலயம் நிற்பவன்
தடையேது அவன்புகழ் துரணீயில் நிலைக்கிட?
எட்டபோரும் என் நஞ்சீல் இருப்பவன் கர்ணனே!

மேக உலா

எங்கள் வானில் நீல மேகம்
 நாங்கள் பார்ப்பதீவில்லை
 நீலவுகாண்பதீவில்லை
 போர் மேகங்கள்
 வானை மறைத்துள்ளன
 இழமுழக்கம் கேட்பதீவில்லை
 மின்னல் காண்பதீவில்லை
 ‘ஸாம்பா’ குண்டும்
 ‘ஸெல்ல்’ வீச்சும் அருக்கி விட்டன
 செம்புலம் கலக்க மறைந்து
 ஸப்பவதீவில்லை செவ்விரத்தும்
 மானுடத்தை அடித்துக்
 கொண்டு ஆறாய்ப்பாய்கிறது
 முட்டைப் பூச்சியை
 நகக்கக் கூடாத
 புத்தபிரான் நாடிது இருந்தும்
 எங்கள் வானில் நீலமேகம்
 நாங்கள் பார்ப்பதீவில்லை.

எமது யணங்கள்

மணி அழத்தால் சாப்பாடு
 மலசலகூடம் நீணனத்தால் பயப்பாடு
 குழந்தைகுமரி கிழு இல்லை வேறுபாடு
 பனியில் நணனாந்து வெய்யிலில் காய்ந்து
 பால் ஏருத்தால் வெளிப்பாடு
 நோய் நாடி துனிபம்
 எல்லாமே இங்கு புறப்பாடு
 விளங்குமோ எங்கள் துயர்ப்பாடு
 நாங்கள் இருப்பதோ அகதிமுகாம்
 எனும் சிறைக்கூடு.

வாய்க்காலி

உலகிலே சீரையும் நோயும்

மதம்

உலகிலே மதம்

அன்டீபீ சீவும் சைவம்
அன்டீபீ கடவுள் கிறீஸ்தவம்
அன்டீபீ இன்ப ஊற்று
பெளத்தும்
அன்டீபீ அல்லா இஸ்லாம்
நான்கு பரீய மதங்கள் வாழும்?
நாட்டில்
மதம் பீஷ்ட்திருப்போரால்
வகைப்படுவது
மக்கள் எனும்
மகேசன் பீள்ளைகள்.

உலக நாட்டிலும்

உலக நாட்டிலும் நோயும் நோயும்

உலக நாட்டிலும் நோயும்

இன்றைய ஜனநாயகம்

பசிக்கு உணவில்லை
படுக்க இடமில்லை

நோய்க்கு மருந்தில்லை

அறிவுக்குக் கல்வியில்லை

அழிவிற்குப் பஞ்சமில்லை

உறவுக்கு ஒருவரில்லை

ஊரைப்பற்றிக் கொயிலில்லை

ஒரே நாட்டில்

ஊர்களுக்குள் தொடர்பில்லை

ஜக்கிய நாடு எனும்

பேச்சக்குக்குறைவில்லை

ஜக்கியமாய் நாம் வாழ

ஆவன செய்வாரில்லை.

நான் நாரும் நாடு

அன்பைத் தேழும் மக்கள் நிறைய ஆட்சீப் பீட்ட்தீல் அகிம்சை அமர இன்பமாம் இறைவனை இதயங்கள் நாட ரனச் செயல் புரியா மறவர் உழழுத்தீட உன்னக உண்மை உயர்ந்தே நீற்க ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஒன்றாகி வீளைய என்ஜும் எழுத்தும் கண்ணெனக் கருதும் ஏற்றுகிழ சுமுதாயம் உருவாகி மலர ஜயந்தீரிப்பற அறிவு ஓங்கிட ஒற்றுமையும் ஒழுக்கமும் சாலலை ஸிரீ ஒலமே அறியாச் செந்நெறி தழழுக்க ஒளவை ஓதிய நல்வழி நிலைக்க நன்னாடாம் நம்நாரு நானும் உருப்பெற நாற்றிசையும் எம்புகழ் சாற்றியே பரவ நீற்மதீயாய் அதனில் நிமிடமேனும் வாழ்ந்தீட நெஞ்சமெல்லாந்துமிகுதே நிறைவேறுமோ ஆசை?

ஈழ மணித்திருநாடு

ஈழ மணித்திருநாடு எங்கள் நாடு இசையுடன் சேர்த்து இனிய பண்பாந் வேங்கை வென்றெழுத்தீந்த வீரு வீரரும் எங்கும் வீளைந்தாடும் காடு குழும் கடல் கவர்னத் தீவுதனில் குதந்தீரமாய் எழுந்ததுவே வாழிய நீரு!

ஆழ்கடலில் மீனாட அலைநடுவில் படகாட வாழ்வளித்தோர் புகழ் வானாட வரும் பகைவெறி தள்ளாட தாழ்விலாக் கொடியீரிப் புலியா தரணியில் தமிழர் தலை நிமிர்ந்தாட ஜம்வினை அறுத்து உயர்வினைத் தந்த உற்ற தலைவன் ஆடுகிறான் உள்ளமதில்.

(தமிழாலயம் ஜேர்மனி)

தநுமம் வெல்லும்

புலி பாய்ந்தது புவிமீண்டது
கவிதீர்ந்தது கண்ணீர் நின்றது
வன்னி எங்கள் வன்னி
வளமான வன்னி வாழ்வோயினி
மாவீரர் வாழவைத்தாரெனச் சொல்லி
ஆனையிறவு எங்கள் சொந்தமானது
வானைமுட்டப் பறக்குது பார் புவிக்கொடு
தானை பல வந்தென்ன? தளபதிகள் நின்றென்ன?
சீன்னானு சீரியர் எனச் செப்பீ இகழ்ந்த
சேனை வென்றது
சேயர் களமாடு செம்மை கண்டு
மாய்சோவன மயங்குது நாடு
மாய்மில்லை மந்தீரமில்லைப் பாடு
ஆயனவன் ஆற்றலுக்கில்லைச் சாடு
தநும் வெல்லும் தமிழ்மூல் வெல்லும்
கரும் ஆற்றியவன் கரீகாலன் அவன்
ஸயநும் நிற்கும் பாரில் புகழும் நிற்கும்!

(களத்தில்)

ஸ்ரீபாகரன் பேர் கேட்டு

ஆராரோ ஆரீரரோ ஆராரோ ஆரீரரோ
ஆரமுகே கண்ணுறங்கு ஆராரோ ஆரீரரோ
மரக்கிளையின் தொட்டிலே
மழுத்துளி நீராருந்தி
மல்லிகையே! வாழனாய் அன்று
வாட்டமினி இல்லைத் தூங்கு
வரமாக வந்தானாடு
வாழ்வினைத் தந்தானாடு
ஸ்ரீபாகரன் பேர் கேட்டுப்
பிறைநிலாவே! நீஉறங்கு
அச்சமேன் உந்தனுக்கு

அரக்கர்கள் ஓழவிட்டார்
 வச்சீரத் துணாய் வல்லவனீருங்க
 வளர்மதியே! கண்வளராய்
 நூற்றும் ஒடுக்கை வந்த ஜரில் இனி நாமிரோம்
 செல்வந்த நாடே எங்களதாம்
 புல்லும் புனிதமாகும் புலிவீரர் காஸ்ப்ட்டால்
 ழங்கொஷையே! சிரித்துறங்கு
 சொந்த நிலத்தினீல்
 சோர்வில்லா உழைப்பினீல்
 சொர்க் குதுகு காண்போம்
 சோபிதமாய் நீஉறங்கு.

தாயவள் விலங்கு தகர்ந்தது

குயிலே! குயிலே! கூவிருவாய்!
 ஜயாத அலையின் ஓங்காரத்தை
 மயிலே! மயிலே! நர்த்தன மாரு
 புயலாய்ப் புதுந்தார் புலிகளன்று தஞ்சரியானிய மூன்றாலை
 கயலே! விளையே! கடல்புறாவே!
 தயக்கலே கணோ நீர் தாவியழைந்தீ? நீநீ நீநீ நீநீ
 பயமே வேண்டாம் புள்ளினங்கள் நீநீ நீநீ நீநீ
 வயமாகும் வானமும் சீறுநாளிலே
 ஒயிலாய் ஒழும் மான்கூட்டுமே
 பயிற்சி எடுக்க வாரிரெம் பாசனறைக்கே
 ஜெயங் கொண்டான் நிலங் கொண்டான் பீரபாகரன்
 வெய்யதோர் பகைவளன்றான்
 தாயவள் விலங்கு தகர்ந்ததென்று
 தாயகம் நம்கையில் வந்ததென்று
 வையம் அறிய வானம் அதிரக் கவிபாடு
 சேயர் நாம் சேர்ந்தே கூத்திடுவோ!

இரண்டாயிரத்தில் ஈழம்

இரண்டாயிரத்தில் ஈழம் எம்கையில் நம்புங்கள்
தீரண்டிருக்கும் புலிமறவர் வீரத்தில் - வரண்டு
கீட்கும் எங்கள் மணித்திருநாட்டுன்
வடக்கும் கீழ்க்கும் இணையும்

தீரன் என்று பேர் பெறுவான் ஒரு நிலையில் நிற்பான்
வீரன் என்று பேர் பெறுவான் விவேகமுடன் செயற்படுவான் -
பிரபா

கரன் என்று பேர் பெறுவான் பெருந்தலைவன் எமது
சிரமாகவே இருப்பான் என்றும்

எநல்வீளையும் பூமியிகும் நித்தும் தொழில் நடக்கும்
புல்களையும் வேவையும்தான் சீரக்கும் - கல்வி
கற்றோரால் தமிழ் சீரக்கும் நன்மதி
ஸற்றோரால் மன் சீரக்கும்

தற்காடையானோர்க்குத் தீருத்தலந்தோறும்
பொற்படைப் பூசை பொழுதலாம் நிலைக்கும் - கற்படை
மாதரின் வீழிந்தீர் வற்றிவரும் தும்பி
தாதவிழ் மலரைச் சுற்றிவரும்

மீனோரும் கடலில் படகுகள் தானோரும்
தேனோரும் கனிகள் கிளையில் நின்றாரும் - மானோரும்
காடு கழனிகள் செழித்திருக்கும் எம் தாய்
நாடுசெல்லும் கொழித்திருக்கும்

குழவியும் கீழவியும் கூடுமகிழ்ந்திருப்பர் எதிரீயை
விழுவத்த மறவரும் முகிழ்ந்திருப்பர் - இளம்
கன்னியும் காளையும் களித்திருப்பர் காலமெல்லாம்
தன் தலைவன் செயல் வீழித்திருப்பர்

அகதி என்ற சொல் மறைந்துவிடும் அன்னிய நாட்டில்
புகுந்தோர் நிலைமாறிவிரும் - அகம்
களிரந்தோராய் எம் தாய் நாட்டு மண்
புழுதியில் புரஞ்சும் நானும் வரும்

நீதியும் நேர்மையும் நிலைத்திருக்கும் அன்பமைதீ
சோதியும் சுடருமாய் ஒளிர்ந்திருக்கும் - ஆதியில்
இருந்திட்ட நல்லறங்கள் எமை ஆனும்
பலருந்துட்ட தீமையது மானும்

மூல்லைத் தீவீ கிளிநாச்சீ வன்னிமாவட்டம்
எல்லையதீல் கண்ட வெற்றிகளைச் - சொல்லி
சரித்திரம் படைப்பார் சந்ததிக்கு நல்
உரித்ததைக் கொடுப்பார் கான்.

எம் தலைவன் பிறந்ததால் எம்நாடு சீறந்தது
எம்தலைவன் பிறந்ததால் இந்நாற்றாண்டு சீறந்தது -அவன்
சீறந்தோங்கி வாழுவேண்டும் நீரு என்று
அறந்தாங்கிப்பா அமை இன்று

நீநா பூஷாநா

ஏந்து விட்டுப்பட்டுப் போய்கொண்டு

வாய்ஸுநிலைச் சீற்பாக போய்யுள்ளது

ஒடு ஒடு கொந்திருந்து கூத்து கூத்து நீநா

கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து

ஒடு ஒடு கொந்திருந்து கூத்து கூத்து கூத்து கூத்து

விருதலை விதைகள்.

சங்கர் (சத்தியநாதன்)

தங்கத்திரு நாட்டைத் தமிழீழுத் தாயகத்தைச்
சீங்களச் சத்தியின் சீர்குலைவில் மீட்டடுக்கப்
பொங்கு புலிப்படையின் பொற்கிரணம் ஒன்றதாய்
சங்கர் எனும் வீரன் சர்த்திர நாயகனாய்
தீங்கள் 'நவம்பரீன்' இருபத்தியேழுமாம் நாள்
மங்காப்புகழுடன் மண்ணிடை வீழ்ந்ததை
நீங்கா நினைவாகத் தீருமாவீர் தினமாக
எங்கஜும் வைத்திட்டான் எங்களுந் தலைவன்

மில்லர்

பொல்லாப்பகைவனின் போக்கிர்த்தனம் அழிக்க
நெல்லையுயில் அன்று நிகழ்ந்ததை அறியீரா?
வல்லவன் வழிகாட்டில் வளர்ந்திட்ட கரும்புலி
மில்லரை மறக்கும் மனிதரும் உண்டாலோ?
கல்லறை அடங்குவது காலமெல்லாம் உள்ள கதை
எல்லையேதோ புலிவீரர்க்குள்ள நெஞ்சுரந்துான் எனச்
சொல்லவே வைத்து கட்டராளியாம் அவன் மேதை
நல்லதாயக் கிடைத்திரும் நாட்டில் நிலைத்திருமே அவன் காதை

அங்கயற் கண்ணி

மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல
மாதவும் செய்திட வேண்டும்மா
சங்கத் தமிழ் ஏந்திதுச் சாற்றினான் ஒரு கலி
பங்கம் வந்திருமேற் பார்த்திருக்க மாட்டாள் காண்
எங்கள்குலம் உதித்த ஏந்தியேயாள் என்றோதி
அங்கம் ஆவி அருந்திரன் ஆழி அரசனுக்குப்
பொங்கலிட்டுப் புது வரலாறாய் நிலைக்கீன்றாள்
அங்கயற் கண்ணி என அமுதநாமம் படைத்து
வொங்களப் போரில் வீதையான வீர மறத்தி.

திலீபன்

ஈராறு நாட்களாய் ஈரற்குலை கருகிட
நீராகாரம் கூட நினைக்தும் பார்க்காமல்
தேரோடிய வீதியில் தேயந்து சருகானான்
பேராகி நிற்கின்றான் ஸரிய வல்லரசாம்
பாரத மாதாவின் பஞ்ச சீலிர்களை
இராளாய் நின்று ஒருப்புடனே எதிர்த்து
சீராம் அவர் நாட்டின் காந்தியீம் அகிம்சை
பாரிர் இவையெனப் பாரினுக்கே காட்டியவன்
பாரதக்கீதையை இப்பார்த்திபனே உரைத்தான்
வாரிர் இவன் புகழ் வான்முட்டும் பாருவோம்.

கிட்டு

எட்டுத்தீக்கும் எங்கள் புகழ் நாட்டுனான்
தொட்டுக் கூட்டோரும் எதீரி நிலை வாட்டுனான்
பட்டுநிகர் நெஞ்சினன் பகைவனீன் வாழ்வுக்கு
எட்டிக் காயானான் எல்லாளான் நிகரானான்
வெட்டிய வீணார் தம் வீலங்கு பருதுமியில்
தட்டி விழாதிருக்கத் தன்னைத்தானே தீயில்
சுட்டுக் கொண்டான் சூழ்கடல் நீரதன் மேல்
கட்டுக் கடங்கா வீரத்தீன் சாஸ்புறு வித்தானான்.

மாவீரர் அஞ்சலி

கவிதை எழுதவா? காவியம் பாடவா?
புவி மீட்பாம் யாகத்தீன் ஆகுதியானவர்க்குக்
கவிதை எழுதவா? காவியம் பாடவா?

பூராளம் இசைக்கவா? புது ராகம் அமைக்கவா?
ஆபாசமழித்து அறவழியில் நின்றவர்க்குப்
பூராளம் இசைக்கவா? புது ராகம் அமைக்கவா?

கன்னீத் தமிழ்ச் சொல்லால் கலம்பகம் பாடவா?
கன்னீயராம் காளைகளாம் கண்மணிகாள் உங்களுக்குக்
கன்னீத் தமிழ்ச் சொல்லால் கலம்பகம் பாடவா?

நாலடிச் சீரில் நாற்றிசையும் போற்றவா?
காலடிமண்ணூட்டதுக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டு
நாலடிச் சீரில் நாற்றிசையும் போற்றவா?

வெண்பாவாம் செய்யுளில் வேதனையை வழத்தீடவா?
நன்பராய் பிள்ளையாய் எந்தீசில் நாளும் நிலைத்தவர்க்கு
வெண்பாவாம் செய்யுளில் வேதனையை வழத்தீடவா?

செந்தமிழ்த்தீகைனாட்டதுச் சிந்துக்கவி தீட்டிடவா?
வந்த பகைவரை வாட்டியே ஓட்டியோர்க்குச்
செந்தமிழ்த்தீகைனாட்டதுச் சிந்துக்கவி தீட்டிடவா?

பாயிரம் பாடியே பாமாலை சாற்றிடவா?
ஆயிரம் எதீரியை அஞ்சாதொழித்தவர்க்குப்
பாயிரம் பாடியே பாமாலை சாற்றிடவா?

சந்தங்கள் எருத்துச் சரமாய்த் தொடுக்கவா?
எந்தை மண்ணுக்காய்ப் பந்தும் வீருத்தவர்க்குச்
சந்தங்கள் எருத்துச் சரமாய்த் தொடுக்கவா?

அந்தாதிப்பூப்போட்டு அருச்சனைகள் செய்தீடவா?
அந்தமே இல்லா அரும் வீரர் உங்களுக்கு
அந்தாதிப்பூப்போட்டு அருச்சனைகள் செய்தீடவா?

அறம் பாடு எதீரி ஆவியைப் போக்கிடவா?
மாவீரர் மாண்பினை மக்களுக்கே சொல்லி
அறம் பாடு எதீரி ஆவியைப் போக்கிடவா?
ஆக்கவி பாடு எம்மாக்களைக் களையவா?
தேசத்து வேரும்மைச் சீறிதும் மறந்தீடாது
ஆக்கவி பாடு எம்மாக்களைக் களையவா?

சாற்றுவது எங்கனம்? நாம் சாற்றுவது எங்கனம்?
காற்றுடன் கடலுடன் எம்முச்சுடன் கலந்துவிட்ட உம்மைச்
சாற்றுவது எங்கனம்? நாம் சாற்றுவது எங்கனம்?

ஸாற்பாகும் பணிகின்றோம் உம் ஸாற்பாகும் பணிகின்றோம்
தற்கொடையாய்த் தந்தீரே குங்கத் தீருநாட்டிற்காய்
ஸாற்பாகும் பணிகின்றோம் உம் ஸாற்பாகும் பணிகின்றோம்

(தமிழாலயம் ஜேர்மனி)

வாழ்க! வாழ்க நீ!

உன்னொரு மனதில் எங்களின் நினைப்பு
எம்கோடி மனதில் உந்தனின் இருப்பு

வாழிய! வாழிய! வாழிய நீடு!
வாழிய! வாழிய! வாழ்க பல்லாண்டு!

வாழ்வின் விடியலுக்காய்
வேலு தந்த பிரபாகரனே! நீ வாழ்க!

ஆழி குழ் உலகு உள்ளளவும்
ஆதவனே! நீ வாழ்ந்திருப்பாய்

பாழினை அழித்திட்ட பகலவனே!
பாரினில் எம்முகம் பதித்தவனே!

ஆழ்கடல் முத்தென உத்தித்தவனே!
ஆயிரம் காலம் வாழ் ஆதித்தவனே!

சோழன் இராஜராஜன் மீண்டும் பிறந்தானா?
சோதிக் கரம் நீட்டிச் சூதினைத் தூடைத்தானா?

கதிரவன் நீ! கரிகாலன் நீ!
எதிரியும் ஏத்தும் பரிதியும் நீ!

தீங்களை மணந்த ஞாயிறு நீ!
எங்கள் மண்ணின் குரியன் நீ!

என்றும் தமிழரின் தினகரன் நீ!
என்றென்றும் வாழ்ந்திடும் அருணனும் நீயே!

வாழ்க! வாழ்க நீ! வளர்க நின்புகழ்!
(ஐ பீ சி வாணாலி)

அழிவை அழித்தவர்கள்

மாவீரரே!

உங்கள் மரணம்

மரணித்து விட்டது

உங்கள் கல்லறைகள்

புலிவீரர் கருவறைகள்

உங்கள் வீரம்

வீரத்தீன் இலக்கணம்

உங்கள் காற்றங்கள்

காற்றின் தடங்கள்

உங்கள் புகழ்

புகழுக்கே வீழுந்த மாலை

உங்கள் தீயாகத்தீன் தன்மை

எம்வாக்குக்கு எட்டா மேன்மை

நீங்கள் அழிக்கப்பட்டவர்களால்

அழிவையே அழித்து நிர்பவர்கள்

நீங்கள் பட்ட அரும்பாடு

தங்கத் தழித்த சிஞாநாரு

நாம் உமக்கேற்றும் வீளக்கு

நீர் எமக்கீந்த வீதியலீன் கீழக்கு

உம் ஈகத்தீர்குத் தரும் வணக்கம்

நீதும் ஈழத்தீன் மல்லிகையாய் மணக்கும்!

(தமிழாலயம் ஜேர்மனி)

எம் மன்னவன்

சீருவாகக் கருவினீலே

உருவானவன்

செருக்குற்ற பகைக்குச்

சீறும் புலியானவன்

நெருப்பாற்றீன் மத்தீயிலும்

நீந்தக் கற்றவன்

வீருப்பாகத் தழிழீழும்

தனைக் கொண்டவன்
 பெருமைக்கும் புகழுக்கும்
 உரித்தானவன்.
 கருமை களைந்துமக்கு
 ஒளி தந்தவன்
 வருகின்ற தலைமுறையின்
 வேரானவன்
 வரலாற்றைச் சமைக்கின்ற
 பேரானவன்
 தருவாகித் தழிழர்க்கு
 நிழல் தருபவன்
 பிரபாகரன் எனும் பெயர் கொண்ட
 எம் மன்னவன்.

(ஜூ பி சி வாணாலி)

எங்கள் கரிகாலன்

கல்லணை கட்டுனான் கரிகாலன் அன்று
 காலங்கள் கடந்தும் நிலைத்தீருக்க வள்ளு
 நல்லணை கட்டுகிறான் கரிகாலன் இன்று
 நானும் தழிழர்க்குத் தனையாக நின்று
 எரிதழல் நின்று தப்பிக் கரிகாலனானவன் அவன்
 எரிதழலாகி நின்று எதிரிக்குக் காலனானவன் இவன்
 சோழநாட்டரசருள் சிறந்தவன் அவன்
 ஈழ நாடெடுக்கப் பிறந்தவன் இவன்
 தழிழர் சர்த்தீரத்தீல் நிற்கிறான் அவன்
 தழிழர் சர்த்தீரமாகி நிற்கிறான் இவன்
 திருமாவளவன் அவன்
 பிரபாகரன் இவன்
 அவனுக்கு இணையாக இவனைக் கொள்ளலாம்
 அவனுக்கு இணையாக யாரைச் சொல்லலாம்?

பாட்டுடைத் தலைவன்

பாட்டுடைத் தலைவனீவன்
 பரணி பாரும் பாங்குடையன்
 நாட்டுமனைக் காத்திடும்
 நல்லதோரு காவலன்
 வேட்டுவைத்தீடு எதிரியை
 வீழ்த்திடும் வீத்துகள்
 வாட்டும் கொடுமை நின்று
 வாழவைத்தான் எழினாத்தை
 ஜாட்டுகின்றான் துமிழர்க்கு
 உயர் மறவ மானாத்தை
 காட்டுகின்றான் புறநானுாறுக் காட்சியை
 கவிவழத்தீடுக் கம்பன் இங்கீல்லை
 தேட்டம் இவன் எங்களுக்குத்
 தேடுவாழ்த்த வார்த்தையில்லை
 கொட்டிமுகக்கிடுவோம்
 கோவில்களில்கும்பிருவோம்
 கெட்டியாய் இவன் ஆயுள்
 கேழன்றி நிலைப்பதற்கு!

(T R T வாணோவி)

குருவாலே செப்பினாமலி கோவை அன்பு

கிறைவா! உன்னிடம்

இரு பணிவான
வேண்டுகோள்
எநாருங்கிய
உள்ளம் ஒன்றின்
நொந்து போன
மன்றாட்டு
அன்பு செய் என்று
இனீ ஒருவருக்கும்
சொல்லாதே
அன்பு செய்ததால்
நீ அனுபவித்தது
உனக்கே தெரியும்
நான் அனுபவிப்பது
உனக்கும் எனக்கும்
தெரியும்
நீ கடவுள்
தாங்கீக் கொண்டாய்
நான்?
அன்பை விதைத்தால்
துன்பத்தை அறுவடை
செய்ய வேண்டும்
என்று தெரிந்ததால்
அன்பத்தை அறுவடை
அன்பைப் புறக்கணித்து
ஒரங்கட்டுத்
தள்ளிலிட்டது
பாவும் உலகம்
பிழைத்துப் போகட்டும்
வீட்டு வீடு.

விழுதலை வேள்வியில் விளைந்த சமாதானம்

விழுதலைக்காய் விலைகள் பல கொடுத்தோம்
 வீரரின் குருதியால் வெஞ்சமர் தொடுத்தோம்
 கெடுதலை புரிந்துவர் கேட்டன் கொடுமுழியில்
 கேவலம் நாங்கள் துயரத்தின் பிழியில்
 பிஞ்சகள் சீக்ரின பெரிசுகள் ஒழந்தன
 பெண்மானம் குதறப் பெருமைகள் மழந்தன
 நஞ்சக் கழுத்தினர் நாட்டையே நினைந்தனர்
 நாளாந் தீயாகத் தீயினில் நனைந்தனர்
 ஓயாத அலைகள் ஓங்கியே அடித்தது
 ஓவ்வாரு வெற்றியும் எம்மையே பிழுத்தது
 சாயாத ஆணையிறவு சரிந்தது எம்வசம்
 தலையும் நிறிரந்தது தாயகத் தேசம்
 மாயமிது வென மலைத்தது சீங்களம்
 மாற்றான் மமதைக்குப் பாடினோம் மங்களம்
 வாய்த்தது வாகாக வீமானப் படைத்தளம்
 வையம் அறிந்தது வரிப்புவி தீரம்
 தொலைந்தது சீரீலங்காப் பொருள் வளம்
 தொடர்ந்தது பகையவன் சோதனைக் களம்
 கலைந்தது பேரினவாதக் கனவு
 களைத்த அரசு காலமுறவந்தது
 புரிந்துணர்வு போர் நிறுத்தமெனப்
 புதுமைகள் நடந்தன பாதைகள் தீரந்தன
 வரிந்து நின்றும் வாதைகள் தீரவில்லை
 வளமிக்க வாழ்வோ திரும்பவீல்லை
 அமைதிப் பேச்கக்கள் அடுக்குக்காய் நடக்குது
 அரசும் நன்றாய்த் தன்பலம் பெருக்குது
 சுமைகள் பல இன்னும் எமக்குத்தான்
 சுதந்தீரமானது எப்போ பிறக்குந்தான்?

தாய்மையின் தவிப்பு.

ஓரும் மேகங்களே

இருதலை செய்வீரோ!

வாழும் என் மனநிலையை
வண்ண மகனீடும் சொல்லீரோ?

நீலவான் நீந்திடும் நிலலே! நீ
நீலக்கடலிடை நீந்தும் கலந்தனில்
நிர்மலனாம் நேசமகனையே கண்டு

ஏராறு மணித்துள்கூக்குள் உணை
பாராது பரிதலீக்கும் தாயைக்
கண்டேன் என்க்கூறாயோ?

என்முச்சில் நின்றைமுந்து
ஏழர்கள் தாண்டிச் சென்று

சீறுமகன் முகத்தில்
சீறிடும் மன்காற்றே!

உப்புநீரால் என்மகனை
ஒன்றும் செய்திடாதே
மெத்தெனாவே நீப்பட்டு
மென்முகத்தின் வேர்வைதனை

ஒத்தியே எடுத்துவிடு
சீதிடுவேன் உந்தனுக்கு
செல்வமகன் அவன்
சீந்தையில் நின்றாரும்
சேதிகளைக் கேட்டு வந்து
என்னீடும் சொல்லிவிடு
கள்ளங்கபடமற்றுக்
கலகலக்கும் அவன் நிலையை

மீது நிலைமேலை
 விடுவதின்திடு
 விடுவதெடுத்து
 விடுவதோ விடுவதை
 விடுவதை விடுவதை

முத்தாகச் சீரிக்கும்
 மகத்தின் அழுகுதனைக்
 கொத்தியே படம் பீழக்கும்
 கோழத் தாரகைகாள்
 பித்தான என் கண்முன்னே
 பேசும் படமாய்க் காட்டிரோ?
 வந்திருவான் வந்திருவான்
 வண்ணமுறும் எந்தன் மகன்
 எண்ணே ஜந்து நாட்கள் தனில்
 ஏக்கமுறும் என் மனமே
 பார்த்துக் களித்திருவாய்
 பதராமல் இப்பொ இரு
 நீள் பிரிவை நீ
 எப்பழத் தாங்கிருவாய்?
 நீவைமை உணர்ந்திருந்திருவேன்
 என்றாயே நான் நம்பின்
 நான் நம்பின் உன்பேதலித்த ஸெண் மனதை
 நீர் காணாப் பயிர்பொல்
 நீவாடியே மாந்திருவாய்
 உன் பீள்ளை அருகிருக்க
 உன் அகவெல்லாம் நிறைந்திருக்க
 ஆண்டவனை வேண்டிருவாய்
 அருள்வான் நீவிரும்புவதை!

கண் + அவர்

களாங்கமில்லா உள்ளங் காட்டும் உன்புன்னகை
எதுவென்றால்

பால்வழியும் மழலை வாய்க்குமின் சீரிப்பாம்

உன் அணைப்பீன் இத்தகை என்னென்கீபேன்

பனீக்குளிரதன் பீன்வரும்

காலையினாங்கத்தின் கதகதப்பே அது

பாலைவனக் கருங்கோடை நின்கோபமென்றால்

அங்கு வளர் போரீந்தின்

இனீமையே உன்குணமாம்

எனக்காக வாழும் உன் அன்பின் எல்லை எது ?

தனக்காக வாழாத் தூயின் கருணை அது

எட்ட இருக்கும் உன் பீரிவு எட்டுக் காயென்றால்

என் நெஞ்சில் நிற்கும் நின்முகம்

தேனீனுமினீதே.

சுறும் - ஆரி. தி. நாமக்

ஒன்று + ஒன்று = ஒன்று

எங்கள் நெஞ்சங்கள் ஒன்று

எங்கள் நினைவுகள் ஒன்று

எங்கள் பாசங்கள் ஒன்று

எங்கள் ஆசைகள் ஒன்று

எங்கள் வாழ்வு ஒன்று

எங்கள் வழிகளும் ஒன்று

பீரிவின் வேதனை ஒன்று

பரிவின் ஆதங்கம் ஒன்று

ஆன்மாவின் தொடுகைஒன்று

ஜீவனின் விழுகையும் ஒன்றானால்

எத்துணை நன்று

'எனைப் போல வாழ்ந்தவர்கள் குறைவு

என் இறைவன் கந்தத்திற்க நினைவு'

பிரிவு

நூல்கள் சொல்லுவது மனம் பார்த்து
பார்க்க மனம் துழக்குது
பாசம் மிகு பீள்ளைகளை கூட்டியிருப்பது வெள்ளும் பார்த்து
ஆர்ப்பரீக்கும் அவைகடல் கூட்டுவது வெள்ளும் பார்த்து
தூள்ளுவது இதயத்திலே பூர்வரீதாக வீட்டிலோ வெள்ளும் பார்த்து
வார்த்த சீற்பங்கள் பொலிசிலோ வெள்ளும் பார்த்து
வாழய மலர்களாய் சீத்திலோ வெள்ளும் பார்த்து
சோர்வது தூரிகிறது பொலிசிலோ வெள்ளும் பார்த்து
சோகம் நிறை வீழிகளில் சீன்னை சீன்னை வெள்ளும் பார்த்து
சீன்னச் சீன்னப் பூக்களாய்ச் சீன்னத்திலோ வெள்ளும் பார்த்து
சீரிக்கின்ற பேரர்கள் சீன்னத்திலோ வெள்ளும் பார்த்து
என்னைத் தேடுவாரோ? சீன்னத்திலோ வெள்ளும் பார்த்து
என்ன செய்கின்றாரோ? சீன்னிரும் சீற்கீல்லையே?
பீரிவின்றிப் பறப்பதற்கு என்ன செய்வேன்?
எப்போது சந்திப்பேன்?

சுரம் — ஆஜி. ஏ. நாலம்

ஒரு மிகவும் நிலைமை
ஒரு மிகவும் நிலைமை

வாரவு

தொட்டுலாக ஆழ என்னைத்
தூங்க வைத்து படகு
கட்டுத் தழுவிய காதற்
கத்திரவனைக் கண்ணம் சீவுக்குத்
தொட்டு முத்தமிட்ட வானழுது
தொடர்ந்து ஸின்னிய விண்மீன்
வொட்டுக்களாய்ப் பொதிந்து நீன்று
புன்னகை புரிய தெனைப் பார்த்து

துள்ளி எழும் அலைகளால் பயங்கரமாய்
 தூக்கி எறியப்பட்ட படகு
 அள்ளி வந்தவர்களை அரக்கன்
 அழிக்கையில் ஓடியதுகுதீ
 எள்ளளவும் என் நினைவில் எழும்பாமல்
 என்மனம் மகிழ்வதேன்?
 பிள்ளைகளைப் பார்ப்பின் என்ற
 பெரும் ஆவல் காரணமா?

போக சில்லாதி

பொய்யோ

நோய்க்கால

பொய்க்கால பொய்க்கால

நோய்க்காலி

நோய்க்காலி பொய்க்காலி

நோய்க்காலி பொய்க்காலி

நோய்க்காலி

பொய்க்கால நோய்

பொய்க்கால

நோய்க்கால நோய்

நோய்

நோய் நோய்

நோய்

நோய்க்கால நோய்

நோய்

உணர்வுக்கு முருவிழா

உண்மையின் உறைவிடமே!
 உள்ளத்து உணர்வுகளே!
 உரவாடும் நினைவுகளே!
 உங்களுக்கெல்லாம் கல்லறை
 இன்பவேதனையுடன் பிரசவிக்கும்
 என் அன்புக் கவிதைக்குஞ்சே
 தனிப் வேதனையுடன் உனக்கு
 என் உணர்வுகளுக்கு முருவிழா
 என் ஆற்றாமை ஒரு பெருமுச்சாக
 என் வேதனை இருநீர் சொட்டாக
 என் மகிழ்ச்சி உத்தினர்று
 வெளிப்படாத புன்னகைக் கீற்றாக
 ஆம் கவிதையாக இல்லாமல்
 வெளியேற்றும்
 இது ஒரு கவிதையென்றால்
 இதுவே கடைசியாக இருக்க்கும்

பாருகள்

இறைவா!

என் கேள்விக்கு

விடை தருவாயா?

அன்பு செலுத்து என்றாய்

செய்தேன் எப்படியோதிலே

வன்முறையால் வதைக்கின்றார்கள்

இரக்கம் காட்டு

என்றாய்

காட்டுகளேன்

அரக்கராய் மாறுகின்றனர்

ஸாறுமையாயிரு என்றாய்

இருந்தேன்

எருமையாய் நினைந்து

ஏனான் செய்கின்றனர்

மக்கள் மேல்

பாசம் வைத்தாய்

வதைப்பட்டாய்

நானும் என் மக்கள் மேல்

பாசம் வைத்தேன்

பலன்?

முன்று நாள் நீ

பாசுப்பட்டாய்

முப்பாழுதும் படுகின்றேன்

உன் சீலுவை கல்வாரி மட்டும்

என் சீலுவை

கல்லறை மட்டும்

முன்றாண்களில்

தொங்கினாய்

முன்னுாறு ஆணிகளால்

அறையப்படுகிறேன்
 உன்னிதயம்குத்தப்பட்டது
 ஒரு மறை
 என்னிதய நரம்புகளைப்
 ரீய்த்தெருத்து
 அழகு பார்க்கிறார்கள்
 உன் பாடுகள்
 முறந்து வீட்டன
 என் பாடுகள்?

மனித இலக்கணம்.

விதம் விதமாய்
 முகமூடி அணிந்து
 பற்பல பாத்திரம் ஏற்று
 உலக மேடையில்
 நழப்பவன் மனிதன்
 முகமூடி போட
 வீருப்பின்றி
 நழப்பதற்குக்
 கீரமையின்றி மழித்துக்
 கொண்டு நிறப்பவன்
 முட்டாள்.

நன்றி

சுப்பி – சி. பி. எ. நாவா

அன்புத் தெய்வத்திற்கு அருமைப் பெற்றோருக்கு
 இன்னுயிரை மண்ணுக்காய் ஈந்த மறவர்க்கு
 மண்ணுபுகழ் சூழ்கின்ற மாண்பு மிகு தலைவனுக்கு
 தன்னவங்களுதாதுவைய தகையோர்க்கு
 அன்னியராம் எம்மை ஆதரித்த நாட்டுனுக்கு
 என்னிதய நன்றி என்றென்றும் உளதாமே!

ముఖ్యమైన విషయాలు
ఉపాసకులకు అవున్నాయి
ఇంకా ఏమి
ఉపాసకులకు అవున్నాయి
ఇంకా ఏమి
మాటల్గా కొను వున్నా
మాటల్గా కొను వున్నా
ఎందుకి ఇంకా ఏమి
మాటల్గా కొను వున్నా

శాస్త్రములో ఉన్నాయి

ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి

ప్రాణము

ప్రాణములో ఉన్నాయి ప్రాణములో ఉన్నాయి
ప్రాణములో ఉన్నాయి ప్రాణములో ఉన్నాయి

ஆயிரம் கநை சொல்லும் சரம்

ஆர்.ஏ.நாயகி

ஆருக்கும் தெரியாமல்
 மார்புக்குள் புகைத்து வைக்கு
 காலத்தால் அழியாக கவி படைத்தார்
 யாற்பொனக்குருங்களில்
 பூப்போல வந்துகீத்து
 வீருப்போரும் துழுப்போரும்
 களிப்புடனே பணிபுரிந்து
 மகத்திற்கும் - ஜார்
 சிறுப்பிற்கும்
 உளத்திற்கும் - கல்வி
 வளத்திற்கும்
 தீரக்கோடு அரும்பாருபட்டார்
 கன் கேசம் ஸிரிந்து
 அந்தியரின் கேசத்துள்
 ஆப்பட்டுக் கிடந்து
 நேசுத்தில் கேசமும்
 சுவாசத்தில் வேகமும்
 எண்ணத்தில் மனிகமும்
 கன்னத்தில் ஈரமுமாய்
 கனன்று வெழுத்து
 அனலாய்த் தெரிக்க உணர்வுகளை
 அழகாய்க் கோர்த்து
 சரமாய்த் துந்தனள்.
 சரத்தின் மத்துக்கள்
 ஆயிரம் கநை சொல்லும்

- கறரமோரக் கறுப்பன் -